

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ
ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏମ୍ ସି ସଂଖ୍ୟା 2435/2023

ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973 ର ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ, ବିଜ୍ଞ ଏ.ଡ଼ି.ଜେ. କ୍ ନ୍ୟାୟାଳୟ-ତଥା-ପୋକ୍ସୋ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ, ପୁରୀଙ୍କର ଟି.ଆର୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 84/2016 ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏକ ଆବେଦନ ।

ମଧୁ ବରାଳ ଓରଫ୍ ମଧୁସୁଦନ ବରାଳ **ଆବେଦନକାରୀ**

-ବନାମ -

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ **ପ୍ରତିପକ୍ଷ**

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବି. ବୈଭବ, ଅଧିବକ୍ତା

ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ : ସୁଶ୍ରୀ. ଏସ୍. ପଟ୍ଟନାୟକ, ଏ.ଜି.ଏ

ପାଠାସୀନ :

ସମ୍ମାନନୀୟା ସୁଶ୍ରୀ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସାବିତ୍ରୀ ରଥ
ରାୟ

25 ଜୁଲାଇ, 2023

ସାବିତ୍ରୀ ରଥ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ର ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ 27.02.2023 ତାରିଖରେ, ବିଜ୍ଞ ଏ.ଡ଼ି.ଜେ.-ତଥା-ପୋକ୍ସୋ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ, ପୁରୀ କ୍ ହାରା ବଳଙ୍ଗା ପି.ଏସ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 63/2016 ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଟି.ଆର୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 84/2016 ର ପାରିତ ରାୟକୁ, ଯେଉଁଥିରେ ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 -ପାଠିତା ଏବଂ ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 -ସୁଚନାଦାତାଙ୍କୁ ପୁନଃ ଜେରା ପାଇଁ ଡାକିବା ପାଇଁ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦିଆଯାଇଛି, ତାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ତଥ୍ୟମୂଳକ ଛାଞ୍ଚ

2. ଆବେଦନକାରୀ ଆଇପିସି ର ଧାରା -363/376 (2) (n)/313 ଏବଂ ପୋଲ୍ସୋ ଅଧିନିୟମର ଧାରା-6 ଅନୁଯାୟୀ କରିଥିବା ଅପରାଧ ହେତୁ, ଟି.ଆର୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା. 84/2016 ରେ ବିଚାରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି । ବିଚାରରେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଭାବରେ 17.05.2017 ତାରିଖରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜେରା କରାଯାଇ ଛାଡ଼ି ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ପିତା ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 କୁ 08.02.2018 ତାରିଖ ରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜେରା କରାଯାଇ ଛାଡ଼ି ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ଏହାର ଚାରି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପରେ 30.09.2022 ତାରିଖରେ, ଆବେଦନକାରୀ ତରଫରୁ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ମାମଲାରେ ଏକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଏବଂ ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 କୁ ଡ଼କାଯାଇ ଜେରା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟିକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ପୀଡ଼ିତା ବିବାହ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମାମଲାଟିର ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ସହିତ ପୀଡ଼ିତା ଏକ ସତ୍ୟପାଠ କରିଥିଲେ ଯାହା ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା 29.04.2022 ତାରିଖରେ ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 582/2019 ରେ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ

3. ପୋଲ୍ସୋ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ବିଜ୍ଞ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି-ତଥା-ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ, ପୁରୀ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଉକ୍ତି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ପୀଡ଼ିତା ଏବଂ ସୁଚନାଦାତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବୟାନରେ ଥିବା କିଛି ତଥ୍ୟଗତ ବିରୋଧାଭାସ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇନାହିଁ,

ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଡକାଯିବା ଉଚିତ, ଯାହାଫଳରେ ସେବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚରାଯାଇ ପାରିବ । ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବଲୋକନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପୀଡ଼ିତା ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଛି ଏବଂ 17.05.2017 ତାରିଖରେ ଜେରା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସୁଚନାଦାତା ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 3କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଛି ଏବଂ 08.02.2018 ତାରିଖରେ ଜେରା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଡରଫ୍ଟରୁ ଦଶ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇ ଅଛି । ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅବଲୋକନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311, ମାମଲାର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ, ଯେ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ଏହା ବିବେକପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ମନମୁଖୀ ଭାବରେ ନୁହେଁ ଏବଂ ଆବେଦନଟି ଯଥାର୍ଥ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ପଛବିଚାର ଯୋଗୁଁ ହେବା କଥା ନୁହେଁ କିମ୍ବା ମାମଲାର ଫଳସଲାକୁ ବିଳମ୍ବିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିମ୍ବା ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣରେ ଥିବା ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ହେବା କଥା ନୁହେଁ । ଯେହେତୁ ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଏବଂ 3 କୁ ଆଗରୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଜେରା କରାଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି, ତଥା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପଚରାଯିବ, ତାହା ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବହୁ ପରେ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ତେଣୁ ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କର ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଏହି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି ।

ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବକ୍ତବ୍ୟ

4. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବି. ବୈଭବଙ୍କର ଏହି ଉକ୍ତି ଯେ ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଏବଂ ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 କର ସାକ୍ଷ୍ୟଗ୍ରହଣ ଶେଷହେବା ଏବଂ ସେଥିରୁ ନିଷ୍ଠାର ପରେ, ମାମଲାର ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସମାଧାନ ହୋଇଛି ଏବଂ ପୀଡ଼ିତା ବିବାହ କରିସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ସନ୍ତାନଲାଭ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି । ଜାମିନ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଦାଖଲ କରିଥିବା ମାମଲା ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 582/2019 ରେ, ପୀଡ଼ିତା ଏକ

ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହାଁନ୍ତି, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଜାମିନ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଡକାଯାଇ ପୁନଃ ଜେରା କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାହୋଇଛି ଏବଂ ଏହି ଆବେଦନର ନକଲ ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏମ୍ ସି ସହ ସଂଲଗ୍ନ କରା ହୋଇଛି । ସେ ଶେଷରେ ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖନ୍ତି ଯେ ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଏବଂ ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 3, 27.02.2023 ତାରିଖରେ ନୋଟାରୀ, ନିମାପଡ଼ାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଟି ସେହି ଦିନ ଅତ୍ୟଧିକ ବୈଷୟିକ ଢଙ୍ଗରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନଟି ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅଧୀନରେ ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏମ୍ ସି ର ସଂଲଗ୍ନକ-1 ଭାବରେ ସଂଲଗ୍ନିତ ହୋଇଛି ।

5. ସୁଶ୍ରୀ ଏସ୍. ପଟ୍ଟନାୟକ, ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଉକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା କୁ ବିରୋଧ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ପୀଡ଼ିତା ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 1, ଯିଏ ଘଟଣା ସମୟରେ ନାବାଳିକା ଥିଲେ, ସେ 2017 ମସିହାରେ ବିଚାରରେ ଅଭିସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ମୁକ୍ତ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 3, 2018 ମସିହାରେ ଅଭିସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ପୁନଃ ଜେରା ପରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି । ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଟି, ପୀଡ଼ିତା ବିବାହିତ ହେବା ଏବଂ ମାମଲାଟି ର ସାଲିସ ହେବା ଭିତ୍ତିରେ, ତାଙ୍କ ଯାଞ୍ଚର ଚାରି ବର୍ଷ ପରେ ଦାଖଲ କରାହୋଇଛି । ସେ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ପୋଲ୍ସୋ ମାମଲାରେ ଜଣେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଅଦାଲତକୁ ଅଭିସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଡକାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବିଶେଷ ରୂପେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କୁ ଜେରା କରାଯାଇସାରିଛି । ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅଧୀନରେ କ୍ଷମତାକୁ ଅପବ୍ୟବହାର କରି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବ ବୟାନର ପକ୍ଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା

6. ଏହି ଆବେଦନ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଏବଂ ଶିଶୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୌନ ଅପରାଧ ଗୁଡ଼ିକର ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା-33 (5) ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି:

“ଧାରା-311 । ଉପାଦେୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଡକାଇବା କିମ୍ବା ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାର କ୍ଷମତା । କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଏହି ସଂହିତା ଅଧୀନରେ କୌଣସି ତଦନ୍ତର, ବିଚାରର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଯେକୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଡକାଇ ପାରିବେ, କିମ୍ବା ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବେ, ଯଦିଓ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ସେ ଡକାଯାଇନଥିବେ, କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ ଜେରା ହୋଇଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଡକା ଯିବ ଏବଂ ପୁନଃ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବ, ଏବଂ ମାମଲାର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଯଦି ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଡକାଇବେ ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ ବା ଜେରା କରିବେ କିମ୍ବା ପୁଣିଥରେ ଡକାଇ ପୁନଃ ଜେରା କରିପାରିବେ ।”

“ଧାରା 33 (5) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ କ୍ଷମତା: (5) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଯେ ଶିଶୁକୁ ଅଦାଲତରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ଡକାଯିବ ନାହିଁ ।”

ବିଶ୍ଳେଷଣ

7. ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା- 311 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇନର ଛିତି, ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ମାନ୍ୟବର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ମାମଲାରେ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରାଯାଇ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଭିନ୍ନ

ହୋଇଥିବାରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଭିତ୍ତିରେ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

8. ରାଜାରାମ ପ୍ରସାଦ ଯାଦବ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ: (2013) 14 SCC 461, ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସୁସଂଗତ ହେବ, ଯେଉଁଠାରେ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଅଦାଲତରେ ଅଭିସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପରେ ଘଟିଥିବା ଏକ ଘଟଣା କାରଣରୁ ପୁନର୍ବାର ଯାଞ୍ଚ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି :

...“14. ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ର ଏକ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଅଧ୍ୟୟନ ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଡକାଇବା କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଆଉଥରେ ଡକାଇବା କିମ୍ବା ପୁନଃ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ଅଦାଲତକୁ ସର୍ବାଧିକ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧ୍ୟୟନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ "ଯେକୌଣସି" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି "ନ୍ୟାୟାଳୟ", "ତଦତ୍ତ", "ବିଚାର", "ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ", "ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ବ୍ୟକ୍ତି", "ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଡକାଯାଇ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତି", ଏବଂ "ପୂର୍ବରୁ ଯାଞ୍ଚ ହୋଇସାରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି" ପାଇଁ ଏକ ଉପସର୍ଗ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଉପସର୍ଗ "ଯେକୌଣସି" କୁ ଉପରୋକ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ରେ ଉପସର୍ଗ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରି, ସର୍ବଶେଷରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଏପରି ପ୍ରମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ । କେଉଁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ କାହାପରେ ନିଆଯିବ, ତାହା ପ୍ରମାଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 138 ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରେ । ସେପରି ସାକ୍ଷୀ ଯାହାଙ୍କର ପୁନର୍ବାର ଯାଞ୍ଚ ଇସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଏହାଦ୍ଵାରା

ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ, ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ର ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 138 ର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ଜେରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ପୁନଃ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ଚାହାନ୍ତି, ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସହ, ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପତ୍ରର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ, ଏହା ଜରୁରୀ ଯେ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ର ଆମନ୍ତ୍ରଣ, ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ଏହାର ପ୍ରାୟୋଗ ବିଷୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ତାହାର ଯାହା ଆମନ୍ତ୍ରଣ ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ତାହାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଯଥା, ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବେ । ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟସ୍ତ କ୍ଷମତା କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ କୌଣସି ତଦନ୍ତ ବା ବିଚାର କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ର ଯେକୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଏ, ଯାହା ସଂହିତା ଅଧୀନରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଡକାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଯଦିଓ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଡକାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଡାକି ତାଙ୍କର ପୁନର୍ବାର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ପୂର୍ବରୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୁନଃ ଡକାଯିବା ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଯାଞ୍ଚ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ମାମଲାର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଡକାଯିବା ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ତେଣୁ, ସର୍ବୋପରି ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଡକାଯିବା ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଯାଞ୍ଚ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହାକୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ କହିବାକୁ ଚାଲେ,

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଠାରେ ଏତେ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷମତା ବିନିଯୋଗ ହୋଇଥିବାବେଳେ, ଏହା କହିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହିପରି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ଯତ୍ନ ଏବଂ ସତର୍କତା ସହିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ।”

ଏହାର ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପରେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୟାନରେ ରଖାଯିବାକୁ ଥିବା ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଛି :

“17.1. ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନୂତନ ପ୍ରମାଣର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ବୋଲି ବିଚାର କରିବା ଠିକ୍ କି? ଧାରା 311 ଅଧୀନରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ପ୍ରମାଣ ଏହି ମାମଲାର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି କି?”

17.2. ସିଆରପିସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ ବିବେକାଧିକାରର ବ୍ୟାପକ ପ୍ରୟୋଗ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ ଯେ, ତଥ୍ୟର ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଏବଂ ଆନୁମାନିକ ଉପସ୍ଥାପନା ଉପରେ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପରାସ୍ତ ହେବ ।

17.3. ଯଦି ମାମଲାର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଆଦେଶ ପାଇଁ କୌଣସି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ, ତେବେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଡକାଇବା ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ କରିବା କିମ୍ବା ପୁନର୍ବାର ଡକାଇବା ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ଆସେ ।

17.4. ସିଆରପିସି ର ଧାରା 311 ଅଧୀନରେ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କେବଳ ସତ୍ୟର ସନ୍ଦାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଏପରି ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ହାସଲ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯାହା ମାମଲାର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ସଠିକ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଇପାରିବ ।

17.5. ଉକ୍ତ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗରେ ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ର ତ୍ରୁଟିକୁ ପୂରଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟନିହିତ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦେଇହେବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିନଥାଏ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଗୁରୁତର ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବ, ଯାହାର ଫଳସ୍ଵରୂପ ନ୍ୟାୟର ଅପପ୍ରୟୋଗ ହେବ ।

17.6. ବ୍ୟାପକ ବିବେକାଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ମନମୁଖୀ ଭାବେ ନୁହେଁ ।

17.7. ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ମାମଲାର ଏକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଡକାଇବା ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଯାଞ୍ଚ କରିବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆବଶ୍ୟକ ।

17.8. ସିଆରପିସି ର ଧାରା 311 ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ସତ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ଏବଂ ଏକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରେ ଏକାକୀଭାବେ ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଲାଗୁ କରେ ।

17.9. ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛି ଯେ, ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଏଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଯେ ଏହା ବିନା ରାୟ

ଯୋଷଣା କରିବା ଅସମ୍ଭବ, ବରଂ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଏପରି ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର ନକରିବା ଦ୍ଵାରା ନ୍ୟାୟର ବିଫଳତା ହେବ ।

17.10. ବିବେକର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ପରିସ୍ଥିତିର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକତା, ନ୍ୟାୟୋଚିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଉତ୍ତମ ବୋଧ ଅଭିଯୋଗ ହେବା ଉଚିତ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ବିଚାରରେ କୌଣସି ପକ୍ଷକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତିତ କରି ତ୍ରୁଟି ସଂଶୋଧନରୁ ବାରଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ଅସାବଧାନତା କାରଣରୁ ଏକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଷୟକୁ ନଥିଲା କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହିପରି ଭୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ସୁଧାର କରିବାର ଅନୁମତି ଦେବାରେ ଉଦାର ହେବା ଉଚିତ ।

17.11. ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି କ୍ଷିତି ପ୍ରତି ସଚେତନ ହେବା ଉଚିତ ଯେ ବିଚାରଟି ମୂଳତଃ କଏଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାୟରେ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦେବା ଉଚିତ । ସମତୁଲ୍ୟ ତାକ୍ତିକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କଲେ ଦେଖିବା ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ କିଛିଟା ସୁଯୋଗ ଦେଇ ଭୁଲ କରିବା ବରଂ ଶ୍ରେୟସ୍କର, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ପ୍ରତି ଲେଶମାତ୍ର ପକ୍ଷପାତିତା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଏପରି ଏକ ବିବେକାଧିକାରର ଅନୁପଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଖାମଖିଆଳି ପ୍ରୟୋଗ, ଅବାକ୍ଷିତ ଫଳାଫଳ ଆଣିପାରେ ।

17.12. ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣକୁ ଛଦ୍ମବେଶ ଭାବରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ପକ୍ଷଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲାର ସ୍ଵରୂପ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

17.13. ଏହି କ୍ଷମତାକୁ ଏହି ଧାନରେ ରଖି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଯେଉଁ ପ୍ରମାଣ ଦାଖଲ କରାଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ସହିତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବ ଯେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବ ।

17.14. ଡେପୁଟି ସିଆରପିସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା, ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୂରଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେବଳ ଦୃଢ଼ ଏବଂ ବୈଧ କାରଣ ହେତୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହାକୁ ଯତ୍ନ , ସାବଧାନତା ଏବଂ ସତର୍କତାର ସହ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ନିରପେକ୍ଷ ବିଚାରରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ, ପୀଡ଼ିତା ଏବଂ ସମାଜର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଏବଂ ଡେପୁଟି, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିରପେକ୍ଷ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତଥା ମାନବିକ ଅଧିକାର ଅଟେ ।

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଏଥିରେ ପୁନଃ ବିବେଚିତ:

..“28. ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଫାଇସଲା ସମୟରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କାରଣ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସବୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା । ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ତାଙ୍କ ନିଜର ପୁନଃ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁମତି ହେତୁ କରିଥିବା ଆବେଦନ ଯେଉଁଥିରେ ସେ କେବଳ ଏହି ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପୂର୍ବ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ସମୟରେ ସେ ଆପତ୍ତିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଭୟ ଓ ଚାପର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବୈରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ

କରିଥିଲେ, ଯଥାର୍ଥ ମନେହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ
ଘଟଣା ଉପରେ ଆଧାର କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ
ଆସିଥିବା ଅଭିଯୋଗ, ଯାହା 30.05.2007 ତାରିଖରେ ଘଟିଥିଲା,
ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଖୁଜରସରାଇ ଥାନାରେ ଏଫଆଇଆର୍ ମାମଲା
ସଂଖ୍ୟା. 78/2007 ର ପଞ୍ଜିକରଣ ହୋଇଥିଲା, ସେ ସବୁକୁ ପଶ୍ଚାତ୍
ବିଚାରରେ ଡି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311, ଅଧୀନରେ
ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ସହିତ ଆଗକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ
ପ୍ରତିବାଦୀ ବିବେଚନା କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ।”

9. ଭାସ୍କର ନାୟକ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ (ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏମ୍ ସି ସଂଖ୍ୟା
1990/2023) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାରିଖ 05.05.2023 ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି
ନେଇଥିଲେ, ଯାହା ରାଜାରାମ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) କ ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ନିମ୍ନମତେ
ରହିଥିଲା :

“11. ପୋକ୍ସୋ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33(5) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ
ଯତ୍ନ ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ଏହା ଏକ
ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅପେକ୍ଷା ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରକୃତିର ଅଟେ । ଏଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ରହିଛି ଯେ ଏକ ଶିଶୁକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର
ଡକାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ତାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଡକାଇବାକୁ
ବାରଣ କରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଜଣେ ପାଡ଼ିତ/ପାଡ଼ିତାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର
ଡକାଇବା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ
ଯେଉଁଠାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅନ୍ୟ ଅପରାଧ ମଧ୍ୟରେ, ପୋକ୍ସୋ ଅଧିନିୟମ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ଅପରାଧ ପାଇଁ ବିଚାରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି,
ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ର (ଏକ ନିରପେକ୍ଷ ବିଚାର ପାଇଁ
ଅଭିଯୁକ୍ତର ଅଧିକାର) ଏବଂ ପୋକ୍ସୋ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33(5) ର
ବ୍ୟବସ୍ଥା (ଜଣେ ଶିଶୁ ପାଡ଼ିତାଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାରୁ ସୁରକ୍ଷା) କୁ ଧ୍ୟାନରେ
ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଏପରି

ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଁ ଡକାଇବାର ଅନୁମତି, କେବଳ ସେତେବେଳେ ଦିଆଯିବ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ପଚରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଆବେଦନରେ ସୁଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୁଡ଼ିକ ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ପଚରା ନଯାଇଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିବେ ଏବଂ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ବାରଣ କରିପାରିବେ କାରଣ ଏହି ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଏଗୁଡ଼ିକ ଆବଶ୍ୟକ ହେବନାହିଁ ବରଂ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ପଛରେ ଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଏହା ନିରାଣ କରିପାରେ ।”

ଭାଷ୍ପର ନାୟକ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) କ ମାମଲାରେ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ଅଭିସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାର ଦୁଇ ମାସ ପରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଆବେଦନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପୋକ୍ସୋ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33(5) ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

10. ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ସ୍ଥିରୀକୃତ ନିୟମରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯେଉଁ କ୍ଷମତା ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଆଧାରରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେ କୌଣସି ତଦନ୍ତ କିମ୍ବା ବିଚାର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଯେକୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ । ଜେରା ର ଅଧିକାର ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାର ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଡାକିପାରିବେ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବେ ଯଦି ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଡକାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆଗରୁ ଡକାଯାଇଥିବା ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ ହୋଇସାରିଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଡକାଇପାରିବେ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଯାଞ୍ଚ କରାଇପାରିବେ ଯଦି ଏହା ଉପଲକ୍ଷି ହୁଏ ଯେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଅଭିଯୋଗକାରୀ/

ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସମାନ ଅଧିକାର ରହିଛି । ଏପରି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ପରମ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ଯେ, ଏକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କି ନୁହେଁ । ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ ପାଇଁ, ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଡକାଇ ପୁନର୍ବାର ଯାଞ୍ଚ କିମ୍ବା ପୁନର୍ବାର ଜେରା କରାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ କାରଣ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଜେରା କରିବାର ଅଧିକାର ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତର ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାର ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଏହା ମନା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯଦି ଏହି ଅଧିକାରର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଯଦି କିଛି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସାମଗ୍ରୀ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କାରଣ ପାଇଁ ନଥିଲୁ କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ଉକ୍ତ ପକ୍ଷ ତୁରନ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ଵାରକ୍ଷ ହୋଇଛନ୍ତି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଦି ଏହି ଆବେଦନକୁ ଏହି ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଉଦାର ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 311 ଅନୁଯାୟୀ, ପୂର୍ବରୁ ଅଭିଲିଖିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ସ୍ଵଭାବକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ, ଏହି କ୍ଷମତାର ଅପପ୍ରୟୋଗ କରିହେବ ନାହିଁ । ଏପରି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା, ମାମଲାର ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଏକ ଛଳ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି ତାହା ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ । ଯଦି ପୁଣିଥରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକିବାର କାରଣ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବାର କାରଣ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ, ତେବେ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ପୋକ୍ସୋ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ସହ ଜଡ଼ିତ ମାମଲାରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକ ସତର୍କ ରହିବା ଉଚିତ କାରଣ ବିଚାରକୁ ବିଳମ୍ବିତ କରିବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କାରଣରୁ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନା ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଡକାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

11. ଅକେ ଅବଧି (ତାରିଖ 07.06.2016 ଠାରୁ) କୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷ ସମାଧାନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ତାରିଖ 29.04.2022 ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜାମିନ ଆବେଦନ ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା. 582/2019 କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଲାଗୁ

କରାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ପ୍ରକାର ରେ ପୀଡ଼ିତା କୁ ଅପମାନିତ କରିବେ ନାହିଁ ।

12. ଏହା ବିବାଦ ରହିତ ଯେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଆଧାରରେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପୁଣି ଡ଼କାଇବାର କାରଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଏବଂ ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 କୁ ଚାରି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଛି, ଜେରା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଏବଂ ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 କୁ ପଚରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ (ଏହି ଆବେଦନର ସଂଲଗ୍ନକ 1) କିମ୍ବା ଏହି ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏମ୍ ସି ମାମଲାରେ ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆବେଦନରେ ଥିବା ନିଶ୍ଚୟକଥନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଡ଼କାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ବିବାହ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାର ତଥ୍ୟକୁ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା । ଘଟଣା ପରେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ବିବାହ କିମ୍ବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଏହି ମାମଲାରେ ଏକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କିମ୍ବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା- 311 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତା (ପି.ଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 କୁ ପୁଣିଥରେ ଡ଼କାଇ ଜେରା କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉପସଂହାର

13. ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷମତା ବ୍ୟାପକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାରକୁ ରୋକିବା ବା ନ୍ୟାୟର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅତି ସଞ୍ଜାତ ଏବଂ ସତର୍କତାର ସହ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ମୁଁ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ପାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଁ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏହି ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହେଁ ।

14. ତଦନୁସାରେ ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏମ୍ ସି କୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି ।

.....
(ସାବିତ୍ରୀ ରଥ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି)

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।

25 ଜୁଲାଇ, 2023 ।

ଏସ୍. କେ. ବେହେରା, ବରିଷ୍ଠ କ୍ଷିପ୍ରଲେଖକ ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟ ର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଅନୁବାଦକ : ଶ୍ରୀ ଓଜସ୍ୱୀ କୁମାର ସାହୁ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ : କଟକ